

Homilia Jana Pawła II podczas Mszy św. kanonizacyjnej

"«Albowiem wszyscy ci, których prowadzi Duch Boży, są synami Bożymi» (Rz 8, 14). Te słowa apostoła Pawła, odczytane przed chwilą w naszym zgromadzeniu, pomagają nam lepiej zrozumieć doniosłe przesłanie dzisiejszej kanonizacji Josemaríi Escrivy de Balaguera".

05-10-2013

«Albowiem wszyscy ci, których prowadzi Duch Boży, są synami Bożymi» (Rz 8, 14). Te słowa apostoła Pawła, odczytane przed chwilą w naszym zgromadzeniu, pomagają nam lepiej zrozumieć doniosłe przesłanie dzisiejszej kanonizacji Josemaríi Escrivy de Balaguera. Poddał się on pokornie prowadzeniu Ducha Świętego, wierząc, że tylko w ten sposób można w pełni wykonać wolę Bożą.

Ta fundamentalna chrześcijańska prawda była częstym tematem jego nauczania. Nieustannie bowiem zachęcał swoje duchowe dzieci, by przyzywały Ducha Świętego, ażeby ich życie wewnętrzne, to znaczy ich relacja z Bogiem, oraz życie rodzinne, zawodowe i społeczne, na które składa się wiele drobnych, przyziemnych sytuacji, nie były od siebie oderwane, lecz stanowiły jedną «świętą i pełną Boga» egzystencję. «Odnajdujemy

niewidzialnego Boga — pisał — w rzeczach najbardziej widzialnych i materialnych».(Rozmowy z prałatem Escrivá, 114).

Także w dzisiejszych czasach jego nauczanie jest aktualne i bardzo potrzebne. Wierny, włączony w Chrystusa na mocy chrztu, powołany jest do budowania nierozzerwalnej i żywej więzi z Bogiem. Powołany jest do świętości i do współuczestnictwa w dziele zbawienia ludzkości.

«Pan Bóg wziął zatem człowieka i umieścił go w ogrodzie Eden, aby uprawiał go i doglądał» (Rdz 2, 15). Księga Rodzaju, jak usłyszeliśmy w pierwszym czytaniu, przypomina nam, że Stwórca powierzył ziemię człowiekowi, aby ją uprawiał i troszczył się o nią. Poprzez swą działalność w rozmaitych środowiskach tego świata wierni przyczyniają się do realizacji uniwersalnego zamysłu Bożego.

Praca i jakakolwiek inna aktywność, wykonywana z pomocą Bożej łaski, staje się środkiem uświęcania codziennego życia.

«Zwykła egzystencja wierzącego chrześcijanina — mawiał Josemaría Escrivá — gdy pracuje i gdy odpoczywa, gdy modli się i gdy śpi, w każdej chwili, jest życiem, w którym Bóg zawsze jest obecny» (*Rozmyślenia*, 3 marca 1954 r.). Ta nadprzyrodzona wizja życia otwiera przed nami niezwykle bogate perspektywy zbawienia, gdyż także w kontekście ziemskiej codzienności, tylko pozornie monotonnej, Bóg staje się nam bliski i możemy współuczestniczyć w realizacji Jego zbawczych zamysłów. Dlatego też łatwiej nam zrozumieć stwierdzenie Soboru Watykańskiego II, że «przesłanie chrześcijańskie nie odwodzi ludzi od budowania świata (...), lecz raczej zobowiązuje do tego

rodzaju zadań» (*Gaudium et spes* , 34)".

Wznosić świat ku Bogu i zmieniać go od wewnątrz — to właśnie jest ideał, jaki wam ukazuje święty założyciel, drodzy bracia i siostry, którzy dziś radujecie się z powodu wyniesienia go do chwały ołtarzy. On przypomina wam nieustannie, że nie powinniście obawiać się materialistycznej kultury, która grozi zniszczeniem najgłębszej tożsamości uczniów Chrystusa. Często powtarzał z naciskiem, że wiara chrześcijańska przeciwstawia się konformizmowi i wewnętrznej bierności.

Podążając jego śladami, uświadamiajcie wszystkim ludziom, bez względu na rasę, stan społeczny, kulturę i wiek, że wszyscy jesteśmy powołani do świętości. Przede wszystkim starajcie się o to, byście wy sami byli święci, zachowując ewangeliczną postawę pokory i

służby, zawierając się Opatrzności i nieustannie wsłuchując się w głos Ducha Świętego. W ten sposób będziecie «solą ziemi» (Mt 5, 13) i zajaśnieje «wasze światło przed ludźmi, aby widzieli wasze dobre uczynki i chwalili Ojca waszego, który jest w niebie» (por. tamże 5, 16).

Oczywiście, nie brak wątpliwości i trudności na drodze tych, którzy chcą wiernie służyć sprawie Ewangelii. Bóg oczyszcza i kształtuje tajemniczą mocą krzyża tych, których wzywa, by szli za Nim; lecz właśnie w krzyżu — podkreślał nowy święty — znajdujemy światło, pokój i radość: *Lux in Cruce, requies in Cruce, gaudium in Cruce!*

Odkąd 7 sierpnia 1931 r., w czasie gdy sprawował Mszę św., rozbrzmiały w jego duszy słowa Jezusa: «A Ja, gdy zostanę nad ziemię wywyższony, przyciągnę wszystkich

do siebie» (J 12, 32), Josemaría Escrivá jeszcze wyraźniej uświadomił sobie, że powołaniem ochrzczonych jest wywyższanie krzyża ponad całą rzeczywistość ludzką, i poczuł, jak rodzi się w nim gorące pragnienie ewangelizacji wszystkich środowisk. Bez wahania poszedł więc za wezwaniem, które Jezus skierował do apostoła Piotra i które przed chwilą usłyszeliśmy na tym placu: *Duc in altum!* Przekazał je całej swej duchowej rodzinie, by wносиła w życie Kościoła cenny wkład komunii i posługi apostołskiej. Dziś wezwanie to skierowane jest do każdego z nas. «Wypłyńcie na głębie — wzywa nas Boski Nauczyciel — i zarzućcie sieci na połów!» (por. Łk 5, 4).

Jednak by wypełnić tak odpowiedzialną misję, potrzebny jest nieustanny rozwój duchowy, wspomagany modlitwą. Św. Josemaría był mistrzem modlitwy,

którą uważał za niezwykłą «broń», zdolną odkupić świat. Zalecał zawsze: «Na pierwszym miejscu modlitwa; następnie, pokuta; na trzecim miejscu — ale zdecydowanie dopiero na trzecim — działanie» Droga, 82. To nie paradoks, lecz nieprzemijająca prawda: skuteczność apostolatu zależy przede wszystkim od modlitwy oraz od głębokiego i regularnego życia sakramentalnego. W tym właśnie kryje się tajemnica świętości i prawdziwego sukcesu świętych.

Drodzy bracia i siostry, niech Bóg pomoże wam przejąć to niełatwe dziedzictwo ascetyczne i misyjne. Niech wspomaga was Maryja, którą święty założyciel wzywał jako *Spes nostra, Sedes Sapientiae, Ancilla Domini!*

Niech za sprawą Matki Bożej każdy z was stanie się prawdziwym świadkiem Ewangelii, gotowym

wszędzie włączać się ofiarnie w budowę Królestwa Chrystusowego. Niech przykład i nauczanie św. Josemaríi będą dla nas bodźcem, abyśmy i my, u kresu naszego ziemskiego pielgrzymowania, mogli mieć udział w chwalebnym dziedzictwie Niebios. Tam, wraz z aniołami i wszystkimi świętymi, będziemy kontemplować oblicze Boga i wielbić Go na wieki wieków!

---

pdf | dokument generowany
automatycznie z <https://opusdei.org/pl-pl/article/homilia-jana-pawla-ii-podczas-mszy-sw-kanonizacyjnej/>
(04-04-2026)